

deixa de tenir la seva gràcia: un fill de "el almirante de las Indias", interessant-se per un llibre català-alemany?

SANT NICOLAU DE TOLENTÍ

Manuel Miquel i Planas

El nom d'aquest sant italià ja apareix catalanitzat des de 1651 en el *Manual de Novells Ardiús o Dietari de l'Antic Consell Barceloní*.

Per això ens dol que els Santorals catalans (de Carles Fisas, Editorial de la Hormiga de Oro, i de Bernabé Dalmau, de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat) ignorin aquesta catalanització i parlin de sant Nicolau de Tolentino.

En la Gran Enciclopèdia Catalana el sant no té entrada pròpia; però (en la segona edició) és mencionat dins Tolentino com sant Nicolau de Tolentino.

La festa del sant és el 10 de setembre, i en molts anys apareix en el *Dietari* que aquell dia els consellers amb les insígnies consulars anaven a oir missa i pregar al sant a la capella de què disposava al convent de Sant Agustí.

Diu l'anotació del 24 de maig de 1651 que els senyors consellers anaren a pregar perquè pel seu mitjà i el de Maria Santíssima volgués millorar del contagi de la pesta la ciutat. I afegeix: "Nota que per intercessió del gloriós pare sant Nicolau de Tolentí moltes persones foren deslliurades del dit mal després de ser encontrades, i obrà dit sant gloriós molts i diversos miracles amb diverses persones."

Altrament, coneixem d'aquest sant dos goigs (que reproduïm), procedents de la col·lecció de Francesc Ribas Pontí, de Barcelona, un de cap allà 1870 i l'altra de 1889, on podem llegir el seu nom catalanitzat.

Hem confegit aquesta nota amb l'intent que els autors dels Santorals i de la Gran Enciclopèdia Catalana, en futures edicions respectin la catalanització d'aquest nom, tant com ho facin amb el nom de tants d'altres sants estrangers, amb què serem conseqüents amb la història de la devoció de sant Nicolau de Tolentí a casa nostra.